

NAŠ GLAS

**Glasiło Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
= za Slovenijo v Ljubljani. =**

Cena posamezne šte. 2 K 50 vln.

„NAS GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina K 100.—

Polletna naročnina K 50.—

Četrletna naročnina K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/L. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Odgovor

na apel državnim nameščencem, somišljenikom SLS v Ljubljani.

V 52. šte. »Našega Glasa« smo priobčili apel na javne nameščence, ki imajo v Ljubljani svojo posebno organizacijo kot izrečni somišljeniki SLS.

V tem apelu je več državnih uradnikov pozvalo svoje tovariše naj se »ločijo od SLS za toliko časa, dokler vlada v SLS sedanja antidinastična struja«, ki »pod krinko katoličanstva v narodni konstituantni odredki prisegajo našemu kralju.« Organizacija javnih nameščencev somišljenikov SLS naj se torej dotle razide.

Nelogično in neznačajno bi namreč bilo, ako bi državni uradniki, ki so maja meseca 1. 1919. srečni in ponosni prisegli udanost in zvestobo jugoslovanskemu kralju Petru, podpirali SLS, ki je postala kar čez noč republičanska in odklanja prisego. Nemogoče je biti obenem s prisego kralju zavezan državni uradnik in pristaš republičanske stranke, ki odklanja kralja. Prisega se je izvršila brezpogovorno, čisto jasno, zato se državni uradnik, dokler prisega ni odvezan, ne more udeleževati v SLS. To je bila vsebina tistega apela.

Na ta apel smo prejeli sledečo izjavo:

LISTEK.

Sokratova smrt.

Sofisti obtožili so Sokrata,
da se norčuje in taji bogove,
meščane pohušuje in sinove
ter tira s tem državo do prevrata.

Zaprli modriana so ko tata:
v železne so vklenili vsa okove.
Najboljšega, kar jih po zemlji slove
je s strupom usmrtila mrka jata.

Dva tisoč tri sto devetnaisto leto
doteka že, odkar kristalnočisti
značaj prestal je smrtno silo.

Pokril je grob že narodov nešteto,
že izpremenil čas navad obilo,
način ubijanja ostane isti.

Kaj ne, sofisti?

—č—

Slav. uredništvu »Našega Glasa«
v Ljubljani.

Z ozirom na članek, priobčen v Vašem cenj. listu z dne 30. decembra 1920, št. 52 »Apel na državne nameščence, ki so v Organizaciji javnih nameščencev, somišljenikov S. L. S. v Ljubljani«, je odbor podpisane organizacije v svoji seji dne 1. januarja 1921 soglasno sklenil nastopno izjavo, katero blagovolite objavit.

»Člani podpisane organizacije so prisegli kralju Petru udanost in zvestobo in bodo to prisego kot katoličani tudi držali.

Organizacija deluje v smislu pravil, katera so vsakomur na vpogled; predvsem je organizacije namen zbuhati in kreniti stanovsko zavest javnih nameščencev.«

Za odbor Organizacije javnih nameščencev, somišljenikov SLS, v Ljubljani:

Fran Lavtižar s. r.
t. č. tajnik.

Rudolf Strnad s. r.
t. č. predsednik.

Iz te izjave posnemamo, da se odbor Organizacije javnih nameščencev somišljenikov SLS nač. strinja s strujo, ki jo zastopa dr. Kovačič v SLS, ne pa s strujo, ki je z bivšim »Večernim Listom« že likvidirala. —

Pri tej priliki se moramo vprašati, čemu so si osnovali somišljeniki SLS svojo posebno politično organizacijo? Če je namen njihove organizacije res le vzbujati in kreniti stanovsko zavest javnih nameščencev, potem ni bilo prav nobenega zadržka, ostati v že obstoječih nepolitičnih organizacijah.

Prejeli smo tudi še sledeči dopis:

Bodimo nestranski!

Prav nič mi ni po volji apel na državne nameščence SLS, dasi je v jedru resničen.

Na sejah osrednje zveze se vedno povdaria, da smo nestranski; torej pustimo somišljenike SLS, naj hodijo svojo pot, kajti v nebesa se nikogar ne vleče. Naj se človek izveliča, kakor sam hoče!

Jaz za svojo osebo visoko spoštujem kolego ter tudi vsakega državljanca, ki odkrito priznava svojo barvo.

Bodimo odkriti ter ne pustimo, da zaide »Naš Glas« v politiko, kajti gorje nam, ako se keda! menia vlada, katera ni večna!

Nam javnim nameščencem bodi na tem, da nas podpiraio vse stranke, za sebe pa naj ostane vsak kar hoče! —ič.

Tovarišu bodi znova pojasnjeno, da je Osrednja zveza javnih nameščencev in upokojencev pač nestranska in nepolitična, da pa smejo biti njeni člani osebno pristaši vseh slovenskih političnih strank. Vsak član sme tudi svoje politično stališče zastopati in zagovarjati, ne da bi s tem tovariše teroriziral. Politična pa je Organizacija javnih nameščencev somišljenikov SLS, in dotični apel je imel pač namen, njene članse pozvati, naj se kot organizacija politike otresejo. Osebnega prepričanja se s tem nikomur ne jemlje. Ako komu dovoljuje vest, da je zaprišen državni uradnik in obenem prepričan republikanec, naj to opravi s svojim značajem!

»Naš Glas« ni bil in ne bo političen list; vendar pa politike ne more ignorirati, kadar to zahteva interes in čast javnih nameščencev.

Osrednja zveza oklepa vse organizacije javnih nameščencev brez ozira na njih politično prepričanje, torej tudi pristaše SLS, ter deluje v korist in ugled vseh enako. Ne letamo za nobeno politično stranko niti se nobene ne bojimo. Vlade so se že večkrat meniale, Osrednja zveza pa ostane dosledno nepolitična. Zato bode tudi vbodoče, kakor te že doslej pozivljala lahko vse politične stranke v narodni konstituantni, da jo podpirajo v njenih pravičnih težnjah.

Razumljivo je, da bomo stranke presojali le po njih delu za državo in domovino le po njih interesu za naše težnje, le po njihovi brigi za koristi javnih nameščencev. Na besede nič ne damo! Kdor pa je proti nam, ga ne bomo podpirali, ker nismo norci ali samomorilci.

VAJDA (Ptui):

Niveliranje prejemkov.

Razprave o tem vprašanju so postale nekoliko razdražene, ker smo že vsi nerovni vsled neznosnih razmer. »Višji« povdariaio svoje zahteve, ker po svojih službenih prejemkih niso več »višji«, »nižji« pa branijo, kar so dosegli, češ, da tudi oni morajo živeti.

Da imamo oboji prav, hočem dokazati na podlagi zadnje plačilne pole s primerjanjem sedanjih prejemkov s predvojnimi.

Pri naših šolskih slugah so sedanji prejemki 20—30krat tako visoki, kakor so bili pred vojno za isto službeno dobo. To je pravično, ker so vse potrebščine najmanj 20krat tako drage.

Pri mladih, neoženjenih suplentih so prejemki 12krat tako visoki kakor pred vojno, oženjeni suplenti imajo 16 do 18krat toliko, kakor je bilo pred vojno; če imajo večjo rodbino, dobivajo tudi po 20- in večkratne predvojne prejemke. Seveda se mora upoštevati, da bi nekateri imeli že višje prejemke, če bi jih vojna ne bila iztrgala iz poklicnih študij.

Razmeroma najmanjše so doklade pri ravnatelju ali starejših profesorjih, ki dobivamo 6 do 7krat toliko, kakor pred vojno.

Anomalija je, če ima star uradnik s 8 otroki manjšo draginjsko doklado kakor začetnik, ki ima slučajno 4 otroke. Jasno je, da so stroški za vzdrževanje otrok med 10. in 20. letom mnogo višji nego pri otrocih do 6. leta.

Krivično je, če se odgovorne vodilne službe ne nagradijo z višjimi prejemki, ker so z vodilnim mestom vedno spojeni tudi razni izdatki, katerih nima podrejeni uradnik in nižji uslužbenec.

Uradniki do 6. čina gotovo tudi pred vojno niso imeli preveč. Če so zdaj cene 20 do 50krat tako visoke, potem so 6 do 7krat tako visoki prejemki v kričečem razmerju z draginjo in z odgovorno službo na vodilnih mestih.

ŠTEFANOV (Ljubljana):

Kritika.

Ne malo me je vzpodbudilo, ko sem čital uvodni članek v št. 52. »Našega Glasca«: Gojite in ljubite kritiko! Res je, kritika naj razbistri naša mnenja, da sploh vidimo, kaj je prav in kaj ne!

Naš mi ne reče kdo, saj kritiziramo, pa nič ne izda! Pametna, trezna kritika času primerna, je neprecenljive vrednosti, kajti hinavsko hvaljenje vsega, kar stori kdo kolegov, višji ali nižji, je lalovo. Vsak človek je k slabemu nagiben, ter obstoia vedno nevarnost, da ne zabrede v krivičnost.

Le pogledjmo tovariše, ki so stali nekda na visokih stolčkih, kako grdo so padli! Zakaj? Zato, ker so bili vsemogočni, absolutisti in niso dopuščili nobene kritike, niso bili pristopni nikakim nasvetom in opominom, nego so tiščali le svojo trmo dotle, da se jih je vrglo siloma.

Torej stvarna, jasna in odkrita bodi kritika: kritizirajmo drug drugega, vzpodbujajmo drug drugega, da bomo trdni v značaju, na jasnem glede ciljev in sredstev, ker le na ta način si bomo tudi zagotovili vse, kar želimo.

Prav težko me je zadnil čirnila izjava nekega nižjega uslužbenca, da ne potrebuje »Našega Glasca«; zakaj — ni povedal. Najbrž radi tega ne, ker se čuti dobro situiranega in začasno na varnem. Ne pomisli pa, kako velika nevarnost preti nam vsem uslužbencem, posebno nižjim, ako ne bomo močno in složno organizirani ter če ne bomo skrheli, da imamo sploh vsaj en časopis, na katerega se bomo vselej lahko zanašali, da bo zastopal naše težnje.

Vprašam, kdo skrbi za nas? Kdo se briga za nas?

V prvi vrsti moramo mi sami v strokovni organizaciji pretresati naše stališče ter potem staviť svoje predloge, katere obravnava naša Osrednja zveza! Naši predlogi pa se morajo ozirati na celokupnost ter ne smejo iskati koristi le za en del, škoditi pa drugemu! Po geslu »Vsi za enega, vsak za vse!« torej moramo iskati potov, ki nas vodijo vse do pravice! Separatizem in egoizem sta smrt vsake organizacije. Bodimo torej predvsem složni doma, in se posvetujmo, potožimo svoje križe in podbrimo svoje solidarne težnje, potem smemo upati na uspeh.

Nekaj pa je gotovo da mi nižji nastavljeni moremo kaj doseči le potom naših predpostavljanih, kateri seveda ne morejo dopustiti finančnih razmer, ki danes vladajo. Višjim se vsekakor godi krivica. Tega ni mogoče taiti. Vzemimo le nekatere slučaje, ki so bili navedeni! Če bi se godili več let, kaj bi bilo nasledek?

— Prevzetnost nižjega uslužbenca proti svojemu predstojniku. Znan mi je slučaj, ko je prišel kmet k takemu predstojniku ter vprašal le-tega za tistega gospoda, ki je sluga, z besedami: »Slišite (predstojnik), kie so pa gospod vročevalec?« — V take razmere se ne bo nihče tržno odajal.

Imejmo pamet, dokler je čas! Ko se bode država uredila, pridemo tudi mi s svojo pragmatiko na vrsto. Takrat se mora doznati pravica na vse strani. Krivice ne sme trpeti nihče! Sedaj pride ura. Če bo zamujena, bo izgubljena. Gorje nepriljubljenim!

Iz provizorija moramo dospeti končno v definitivum. Ali naj imajo višji vedno manjše dohodke kot nižji? — Roko na srce ter vprašajmo se: »Koliko smo pa izdali za naše študije, knjige, kaj delamo in kdaj smo mi začeli služiti« itd. — Kdo naših predstojnikov juristov začne služiti z 18 letom? Komu se naj tedaj vpoštevava manjša službena doba ter gotove finančne ugodnosti med službovanjem? Bodimo trezni in pravični!

Poglejmo naše domove! Naše zahteve ne terjajo toliko stroškov kot onih predstojnikov, ki morajo imeti vsled svoje vzgoje in reprezentance boljše ter bolj okusno opremljeno stanovanje, ki rabi zopet več moči ter jih je treba nagraditi itd.

Apeliram torej na razsodnost tovarišev in kličem: Pravico vsem!

Da pa to dosežemo, je treba le edinstnosti naše Osrednje zveze ter moči »Našega Glasca«, katerega podpirajmo ne le finančno, ampak tudi z dopisovanjem. Tu razložimo svoje težnje, saj gospod urednik ima odprte predale za vse pametne in trezne dopise!

Kako je v Avstriji in Nemčiji.

Med nami so elementi, ki trdijo, da ni nikjer življenje slabše in dražje kakor v Jugoslaviji. Toda ti huškači so čisto navadni lažnivci ali nevedneži. V Italiji je nedavno stavkalo vse nižje in višje uradništvo, v Avstriji so stavke uradništva na dnevnem redu. Razmere so v Avstriji in v Italiji za javne nameščence še težje kot v Jugoslaviji, a v Nemčiji so naravnost grozne.

Avstrija ima nadmerno veliko uradnikov. Izdatki za plače naraščajo tržno in povzročajo grenke skrbi finančnemu

ministru. Proti koncu leta se je razvedelo, da zaloge v državnih kasah ne zadoščajo za izplačilo prvega januarja zapadlih izplačil. Uradniške organizacije so se obrnile celo do reparacijske komisije za pomoč. Naposled so nastrgali po državnih blagincah toliko denarja vulgo papirja, da je bilo izvedljivo plačilo za uradniške normalne potrebe. Kar pa imajo uradniki dobiti iz naslova novo urejenega zistema doklad, se plača sredi januarja.

V še težavnejšem položaju je bila mestna dunajska občina, ki je morala ob novem letu plačati na plačah in mezdah kar 75 milijonov kron. Pomagali so si s posojilom.

Ob veliki splošni dragini je med državnimi nastavljenici v tej ali oni skupini vedno kako gibanje. Državni uradniki tehniških strok, telefonski, poštni, brzotjavni uradniki in uslužbenci državne tiskarne, imajo svojo organizacijo: Tehniško unijo. Tehniška unija je zagrozila s štrajkom. Odnehali so, ko je država napovedala strogo in energično akcijo proti oduštvu z živili, obleko in čevlji.

Odpor proti novemu valu draginje je nastopil zlasti, ko so prišla poročila, da je v Švici med trgovci in obrtniki akcija za zvišanje cen. Zanimivo je, da je Tehniška unija posebno strogo nastopila proti špekulantom. V svoji vlogi na vlado navaja, da so telef. uradniki vsak dan priča, kako razni špekulantje pripravljajo navijanje cen živilom in potrebščinam. Gotovi veržniki so ponudili uradnikom pri telefonu po 50.000 K, če jim omogočijo razgovore vsak dan ob isti uri! Telefonski uradniki premišljajo o tem, da sploh onemogočijo telefonske pogovore za borze, banke in eventualno časopise.

Prehranjevalne prilike so silno težavne. Kruh je črn in neokusen, pa z moko vred na karte. Ali kakor na vsem svetu je tudi v Avstriji tako, da je prehrana in nabava živil vprašante denarja. Kdor ima denarja obilo, dobi vsega, kar je dobro in slastno. Veržništvo in špekulantstvo cvete. Ti ljudje imajo devizo: Dobro nam, gorje poštenim! Poleg velike noblese in modnih pretiranosti vidiš na Dunaju mnogo revščine in gorja. Penzionirani oficirji, uradniki, ljudje z malimi rentami, vdove in sirote žive strašno življenje. V zadnjih tednih so šle cene zelo kvišku, odnosno so trgovci numerirali navzgor kakor se pravi v kramarskem žargonu. Vse doklade uradnikom nič ne pomagajo! Kako naj si uradnik z recimo 3000 K kupi čevlje, ki stanejo 1800 K? Zato pa kdor le more, beži v Jugoslavijo ali pa ima med nami najetege tihotapca, ki mu donaja živil iz naših krajev.

Nemško časopisje opisuje težo gospodarskega in socialnega življenja katero živi nemški narod. Milijoni nemških očetov in mater gledajo z žalostjo na prodajajočo svojo deco. Statistika ne more nikdar podati zadosti jasne slike o nemškem pomanjkanju. Pravo sliko je mogoče dobiti samo na licu mesta. Ni treba iti v najboljše kraje, nego ves srednji in obrtni stan živi bedno.

Nastavljenici s stalno plačo nimajo kredita niti za košček kruha. Iščejo postranske zasluzke s težkim telesnim delom. Učitelji delajo po pouku šest ur v industriji, saški pastorki hodijo v premo-govnike, stari profesorji iščejo službe kot vratarji v tovarnah, visokošolci so ponoči

zaposleni kot tovarniški delavci. Vsi dobrodelni zavodi so prenapolnjeni. 30 odstotkov vseh nemških domov za doleence je zaprtih ker ni sredstev za vzdrževanje. Tuberkuloza se širi v preje najkrasnejša in najzdravejša stanovanja zaradi bede.

Seveda Nemci svojo bedo še prikri-vaio ker se sramujejo sramote, v katero so zašli po lastni krivdi. Zato pa tem več delajo. Jugoslovanski potniki pripovedu-jeio, da v Nemčiji dela vse, kar le hoče in more, v dveh »šihthah«: v urade prihajajo že ob sedmih ter delajo do ene, nato se vračajo ob treh ter delajo do devetih zvečer. Tako delajo zato, da več store in več zaslužijo. Nemci so brezobzirni ne le do drugih nego tudi do samih sebe. Njihovo načelo je: Naj bogine sedanji rod, samo da se bo zopet naslednjemu dobro godilo in da bo Nemčija iznova bogata in mogočna! Splošno mnenie je, da si bode Nemčija po vojni prva opomogla vzlic temu, da mora plačati največjo vojno odškodnino. Nemci pač gledajo v bodočnost ter ne javkajo le nad sedainostjo.

V Jugoslaviji pa imamo elemente, ki zahtevajo naj bi se naše razmere, ki jih je zakrivila vojska, kar čez noč prevrgle zopet v predvojne razmere. Po vsem svetu sta draginja in lakota, a Jugoslavija naj bi bila raj, kjer se cedita med in mleko. Posebno pozabljajo, da je naša Slovenija skoraj v vsakem oziru pasivna ter je v največji meri navezana na uvoz. Ode-ruštvo, dragotništvo, verižništvo in druge take nadloge so bile posledica vseh vojn in po vsakem velikem prevratu so morali državljani trpeti dragino in lakoto. Treba je pogledati le nekoliko v zgodovino ter prepričati, da so sedanje razmere v vsakem oziru plagiati razmer, ki so zavladaie vselej na svetu po dolgotrajnih vojnah ali radikalnih revolucijah. Gotovo pa je, da je med nesrečnimi evropskimi državami, ki so postale žrtva po Viljemu II. in Francu Jožefu I. zločinsko izzvani vojni, vzlic vsemu naša Jugoslavija ven-darle še najsrečnejša.

Vestnik.

Užitniški uslužbenci. Bili smo polni nad, da se nam gotovo že do novega leta 1921, dotlej prikrajšana draginska doklada izplača. Znano pa je, da je naša nezna-tna plačica z draginskimi dokladami vred za december v isti nižini nakazana kakor za prejšnje mesece. — Za Bogal Zopet nič! Kaj nam je storiti? Od vseh strani nam člani pišeio, tarnajo, prosio, naj zbudimo pri naših predpostavljanih so-čutje z našim nevzdržljivim gmotnim po-ložajem. Upniki jih tiriajo za vrnitev po-sojenega si denarja, ker se boiio izgube. Drugi nimajo zaupanja za posojilo, pišeio pa o obupnem svojem stanju z raznimi prošnjami za denarno pomoč. Društveni odbor je že večkrat prosil na raznih pri-stitoinih mestih, a žalibože vse zaman. Zelo čudno je to v državi S. H. S. Vsem uradnikom in uslužbencem od najvišjih do najnižjih se je izboljšalo draginske pre-temke, a koliko jih je v kraljevini? Le nam užitniškimi uslužbencem, ki šteimo komaj 150 mož, le nam ni pomoči, dasi trkamno in prosimo že toliko časa na vsa srca. Vse razsodno ljudstvo in vse uradni-štvo se že zgeraža nad krivico, ki se nam godi že tako dolgo. Opravljamo tako tež-ke naloge in važna uradniška dela vseh

vrst, posebno z denarjem državne troša-rine, a se nas lehkomišelnio pušča v ulogi lačnega mačka pred skledico mleka... Čuden oče je to, ki loči svoje otroke! Vsi mu enako delajo za njegov obstoi, a ven-dar dela razloček! Odbor društva smatra tako početie za vnebovpioč greh. Gg. predstoiniki! Društveni odbor Vas v ime-ny vseh tovarišev prav lepo in uludno prosi usmilienia! Zavzemite se za nas uboge zaostale... in izposluite nam kakor hitro mogoče zakasnele draginske pri-spevke v enaki meri kakor jih preiemaio državni sluge. Mi Vam bomo iz srca hva-ležni, ker bomo z veselo energijo z dru-gimi uslužbenci vred svoi poklic vestno, pošteno in marljivo izvrševali. — V Ljub-lijani, 27. decembra 1920. — **Društvo užit-niskih uslužbencov v Sloveniji s sede-žem v Ljublijani.**

Osrednje društvo poštnih in brzoiav-nih uslužbencov za Slovenio v Ljublijani. Dne 19. decembra 1920. se je vršil redni občni zbor. Predsednik društva Vek. Bav-dek otvori zborovanje in očrta delovanje društva v minulem letu. Blagoinik poroča o stanju društvene blagaine, ki izkazuje 15.828 kron 67 vinariev prebitka. V novi odbor so bili izvolieni: predsednik Bav-dek Vekoslav; podpredsednik Mokorel Jožef; tainik Gliha Julij; blagoinik Engel-man Anton; knjižničar Cotman Karol; preglednik Rupert Rudolf. V odbor Zveze poštnih organizacij: Krševan Andrej, Bavdek Vekoslav, Rupert Rudolf, namest-nik Papež Anton. Članarina se za leto 1921. poviša na 6 kron na mesec in se v slučajni bolezni članom izplačuje po 4 K bolniške podpore na dan. Članice imajo v slučaju bolezni isto pravico do bolniške podpore razen ob porodu za katerega dobe enkratni prispevek v znesku 150 K. Če na mora biti porodnica v postelji pre-ko enega meseca se lei za nadaljnje dni izplačuje po 4 K na dan. Sklenilo se je, da prispeva vsak član ob Novem letu za ti-skovine in pisarniške potrebščine po 5 K. Predsednik zaključi zbor s pozivom, da se vsi vpišeio v »Osrednje društvo« in v »Potrebno društvo«!

Poštni certifikatisti. Ministrstvo le poštnim certifikatistom priznalo in zalam-čilo vse pridobljene pravice. Vsa od biv-še Avstrije priznana in v napredovanje všteta voiaška leta so še nadalie v veljavi, tako pri poštnem ravnateljstvu kakor tudi pri ministrstvu. Razlike, ki obstoiaio tre-tno v činu itd., bodo izginile na podlagi nove pragmatike.

Dosedanji uspeh Zveze poštnih or-ganizacij. Z novim letom je preteklo pol-druge leto odkar se je osnovala ta Zveza. Vsi poznamo boie, v katerh se je rodila, in težave, v katerih se je razvijala. Zveza je pričela s praznimi rokami. Zavest čla-nov je bila mailna in le nekatere častne izjeme so io moralno podpirale. Navzlic temu pa je Zveza dosegla lepih uspehov. Na razne dopise je čez 600-krat posredo-vala pri poštnem ravnateljstvu in pri dru-gih oblastvih v Ljublijani, in sicer največ-krat uspešno. Pri 41 seiaih ozir, sestankih so se naložile Zvezi razne važne naloge. Enaistrat so morali naši delegatie posre-dovati v Beogradu pri raznih ministrstvih in poslancih zaradi naših zahtev (zvišanje draginskimi doklad, službena pragmatika, draginske doklade odpravnikom, selskim pismonošam in poštnim slom, službena obleka služabništva, pragmatizacija ne-

pragmatičnega osobia itd.). Zveza je od-ločno stavila z drugimi organizacijami v boji za obstanek članov navzlic nevarno-sti in grožniam. Le skupnemu in odločne-mu nastopu se imamo zahvaliti, da se nam je življenje z novimi draginskimi dokla-dami vsai deloma izboljšalo. Ustanovil se je gospodarski odsek, ki preskrbuie za se-dai samo člane v Ljublijani in okolici s ku-rivom obuvalom in obleko po znižani ceni in jim olaišuje plačevanje s tem, da plaču-jeio v mesečnih obrokih. Vbodoče mora-mo zahtevati, da dobimo temeljne plače v dinariih. Marsikdo bi šel rad v pokoi, bo-disi zaradi starosti ali bolezni a vsakdo se boii še večie bede. Dolžni smo sebi in svojim rodbinam, da energično zahtevamo dinarske temeljne plače. Če so to dosegli nekateri drugi resorti, ki imajo lažjo služ-bo kakor poštni nameščenci, zahtevamo tudi mi da dobimo temeljne plače v di-nariih. Druga važnejša zahteva je službe-na pragmatika, ki bodi vseskozi moderna in demokratična. Nie osnutek morajo do-biti naše organizacie v pretres, da odda vsaka kategorija svoje mnenie o ni. Naša služba je težka in odgovorna. Delamo do-noči in podnevi, ne glede na nedelie in praznike. Nimamo reda ne v jedi, ne v snanju. Zahtevamo, da se izenačimo z že-lezničari da dobimo isto službeno dobo in vse ugodnosti, ki jih imajo oni, ker je naša služba slična njihovi. Skratka: mi zahtevamo, da se smatramo za prometne nameščence! Poleg teh glavnih zahtev je še mnogo drugih. Da vse to dosežemo, bo treba trdega boja. Da bomo zmagovali vse stroške, ki so potrebni za razne dele-gacie, posvetovanja, tiskovine, upravo itd., moramo imeti nekaj glavnice. Prispe-vaite, tovariši!

Poštno zadeve. Od odpuščenih 250 aspirantk je bilo zopet sprejetih v službo 190, tako da jih je samo še 60 nezaposle-nih. Zveza je posredovala pri poštnem mi-nistrstvu glede pragmatizacije neprag-matičnega uradništva in izvršitve nekaterih imenovani, glede službene obleke za slu-žabništvo itd. Uspeh je bil dovolien. »Zve-za« bo pri poštnem ravnateljstvu posre-dovala da se čimprej izvede pragmatiza-cija selskih pismonoš, selskih poštnih slug in slov. Pospeši se imenovanje uradnih slug za poduradnike. Predlaga se, naj se »Zveza poštnih organizacij v Ljublijani« presnuie po zvelodu zagrebške organiza-cije tako da bo vsak poštni nameščenec naravnost v »Zvezo« včlanien. Ta pred-log, ki pride nadnevni red prihodnjega red-nega občnega zbora, je bil spreiet. Pred-lagalo se je na pristoinem mestu, da se preuredi služba v pisemskem odpravni-štvu na glavni pošti, ker osobie ne more zmagovati preobitega dela. Vpelje naj se zopet nočna služba, ker bo v korist službe in občinstva, ker se tvarina kopiči in je ni mogoče izdelati o pravem času.

Za dinarske plače poštnih nameščen-cov. V imenu vseh pokrajinskih poštnih organizacij je odposlala zagrebška poštna organizacija ministru pošte in brzoiava spomenico, ki zahteva znova izenačenje staleža in plač. V mnogih drugih resortih se je izenačila vsai plača s prejemki osobia v Srbiji, a poštni nameščenci so ostali pri kronskih plačah. Na soglasno zahtevo vseh poštnih nameščenecov predlagajo or-ganizacie naj se do ureditve pragmatike izplačujeio dosedanje plače in stanarina v dinariih. Ravnateljstva naj sestaviio ves budget za leto 1921/22 v dinariih, ker tudi

država pobira v tem budžetnem letu vse pristojbine v dinarjih! Plače in stanarine naj se prično izplačevati s 1. januarjem 1921 v dinarjih in naj se zato potrební kredit dovoli naknadno! Namesto sedanjih draginskih doklad naj se določijo doklade, kakršne prejemajo nameščenci v pokrajinah z dinarsko plačo. Zaradi enostavnosti naj se vodi računovodstvo v vsej državi v dinarjih, kakor je to že uvedeno pri železnici, carini itd.

Za davčne izterjevalce je vendar izšla težko pričakovana finančna naredba; dne 8. t. m. je po dolgotrajnih mukah v Uradnem listu šte. 2 z gledala luč tega sveta. S to naredbo se davčni izterjevalci (izvrševalci) uvrščajo v skupino državnih poduradnikov. Namešča se jim torej stalno dekreti kakor druge državne uslužbenke in dosedanje pogodbeno stanje se tudi zanje razveljavi. To je v tej naredbi edina nova točka, ki jo vsi davčni izterjevalci pozdravljajo z veseljem in zadoščenjem. Z njo se jim izpolni glavna zahteva; na podlagi nje bodo lažje dalje delali za izboljšanje in imeli bodo mnogo ugodnejše stališče pri sestavi službene pragmatike. Omenjena finančna naredba je stopila v veljavo 11. decembra 1920 in vsebuje poleg starih avstrijskih dolžnostnih paragrafov tudi podatke o novih službenih prejemkih, ki pa so v povprečni izmeri manjši nego so bili prejšnji. Odpade službena obleka in remuneracija, a dnevnice se znižajo od 50 na 30 K. No, kdor ve, kje ima vse to svoj izvor, ta se ne čudi neprijaznemu duhu, ki veje iz naredbe. Toda upajmo, da novo-izjemno stanje davčnih izterjevalcev ne bo dolgo trajalo. V bližnji bodočnosti se mora uveljaviti službena pragmatika in z njo se odpravi tudi sedanje materialno prikrajšanje davčnih izterjevalcev. Ako bodo dobivali službeno obleko drugi poduradniki, jo bodo morali dobivati tudi davčni izterjevalci. Zda se tem obeta samo pavšalirana čepica. Ali kjer

je ostala obleka, tam naj bo še čepica! Tudi dnevnice ali pristojbine za vnanjo službo se jim bodo morale urediti vsaj tako, kakor so se sodnim poduradnikom in slugam. Davčni izterjevalci zaslužijo sedaj tepe prispevke državi pri izvrševanju vnanje službe. Zato naj se jim tudi omogoči dostojno življenje. — Uradni list šte. 2 se dobi v upravnistvu lista v Ljubljani za 1 K 60 v s poštnino vred. Naj si ga vsak tovariš naroči za spomin in boljše pojmovanje nove naredbe. Tovariši pa naj tudi sprejmo v vednost novico, da je izšla višja odločba, po kateri se imajo odmeriti njih dnevnice do 11. decembra 1920 po 20 K! Natančnejša navodila za dodatne troškovnike dobe davčni uradi od pristojne višje oblasti, in tovariši naj v tej zadevi do tedaj počakajo. Tako se je zdaj rešilo veliko finančno vprašanje glede dnevnice davčnih izterjevalcev. Rešilo se je seveda po navodilih onih, ki ne okušajo draginje in nadlog vnanje službe! Kako smo demokratični!

Društvo.

Iz krugova Finans. Kontrole, Predsednik S. D. F. K. g. Martin Kovač i ja bili smo 21. decembra, 1920 primljeni kod Ministerstva Financija u Beogradu povodom potpisa i provedbe Uredbe o organizaciji F. K. Vrijeme će kazati, kako je ovo važan momenat u povjesti F. K. kad budu bolje poznate teškoće kod izdanja te Uredbe. Predvidno stati će Uredba na snagu 1. februara 1921, jer mora proći 30 dana od proglašenja u »Služb. Novinama«. Naše će drugove zaprepastiti činjenica, što pomenutim zakonom nije riješeno pitanje plaća imirovine i mi smo na to mjerodavne krugove upozorili pa su nam nabrojili uzroci s kojih ovo pitanje čeka na uredjenje beriva svih ostalih drž. namještenika. Medjutim M. F. imade mogućnost na temelju Uredbe, da plaće podčinovnika reguliše i kako nam je rečeno živa je namjera, da se to što prije desi. Radost usljed izdanja Uredbe ne treba da prestane, jer osim toga sadržaje Uredba ustanove, koje omogućuju, da se

od F. K. stvori idealna državna institucija v kojoj će pošten i radin čovjek moći zadovoljno živjeti i naći sigurnu egzistenciju. Generalni direktor g. Mih. Protić nam je odvratio, da žal što več prije nije došlo do izdanja Uredbe jer je njegova Direkcija bila zaokupljena bitnim drugim poslovima. Celu našu stvar primio je za svoju odgovornost načelnik M. F. g. Goranića. Naglašuje, da polaže silnu važnost, da postupak F. K. prema narodu bude korektan i provedan, onda možemo računati na njegovu zaštitu i potporu. Načelnik M. F. g. Goranić nas je primio i saslušao naše predloge. On je svjestan svoje velike odgovornosti za dobru funkciju F. K. i ne tajni da je to dokumenat njegove časti te je mnenja, da bi se i sa naše strane moglo dosta učiniti, da se razoreno disciplinarni i red opet ustavi. Konačno smo bili primljeni od načelnika M. F. gosp. B. Robičeka — koji u celoj našoj stvari kao važan faktor sudjeluje — i on nam je obećao potporu u našem nastojanju. — Dobro, 24. decembra 1920. Jos. Konečny, podpredsednik S. D. F. K.

Tiskovni sklad.

G. Franc Vovk, nadpreglednik finančne strazhe v Mežici je pridobil več novih naročnikov in nabral med svojimi tovariši in nam poslal za naš tiskovni sklad 79 K; g. Jože Peršak, davčni oficijal v Črnomlju pa nam je tudi pridobil več novih naročnikov in nabral med svojimi prijatelji in znanci za tiskovni sklad svoto 365 K. Obema gotovarišema kakor vsem darovalcem se iskreno zahvaljujemo in želimo, da bi se povsod zavzeeli tovariši za naše glasilo tako, kakor navedena gospoda. Le podrobno delo rodi uspeh.

Uprava.

Listnica.

G. Slavko G . . . Videm. Zahtevani naslov stoji na čelu »Našega Glasa«.

Priporoča se tvrdka 4-6

Jos. Peteline

trgovina z galanterijskim in modnim blagom, zaloga šivalnih strojev in njih posameznih delov.

Ljubljana, Sv. Petra n. 7.

Drogerija // **I. C. Kotar,** // **Fotomanufaktura**

Ljubljana,

// Wolfova ul. 3.

3-6

Modni salon

Stuchly - Maške

LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3, Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovejših svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.

Popravila točno in cenovno. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Vzajemna posojilnica

r. z. z. o. j. v Ljubljani.

Izvajajo za javne uslužbenke transakcije dolgov v Avstriji. — V letu 1920 je bilo uradništvu v korist že izvedenih 80 transakcij.

Za izvedbo transakcije je sedaj najugodnejša prilika, ker je kurz avstr. krone zelo nizek. — Vsakdo lahko zniža svoj dolg za 2 tretjini in še več. — Transakcijo izvede zadruga sama proti povrnitvi naraslih stroškov.

Zadruga dovoljuje javnim uslužbencem posojila na osebni kredit: proti poroštvo, zaznambi na službene prejemke in zastavi življ. polic na daljšo dobo in proti malim mesečnim odplačilom; obresti 6%.

Prošnje se rešujejo zelo hitro.

Hranilne vloge se obrestujejo po 4%.

Zahtevajte prospekt!

VELIKA Na debelo! Na drobno! **BOGATA**

ZALOGA :: Solidne cene! :: **IZBIRA**

manufakturnega ter inozemskega modnega blaga. **LASTNI MODNI ATELJE.** OBLEK lastnega izdelka po naj-novejšem kroju.

Srajce, samoveznice (kravate), nogavice i. t. d.

PRVA KRANJSKA RAZPOSILJALNA 85-

SCHWAB & BIZJAK

LJUBLJANA, Dvorni trg, pod Narodno kavarno.